

og at der høves Sikkerhed for, at der fra Private, Kommuner eller paa anden Maade i Navets Løb vil tilflyde Anstalten det øvrige til dens Drift i udvidet Effikelse nødvendige Beløb af 1,000 Rd."

vedtoges enstemmig med 79 Stemmer.

Det Affnit, som derpaa fattes under Forhandling, omfattede Lovforslagets § 19 I. og II. (se Tillæg A. Sp. 33—40) med de dertil hørende Endringsforslag (se Tillæg B. Nr. 16—24, Sp. 369—72, jfr. sammesteds Nr. 32—47, Sp. 155—74).

Ordføreren: Det blev nævnt i Betænkningen ifjor, at man ventede nogle Bepaarelser med Hensyn til Vedligeholdelsen af Matrikelfortene. Det er imidlertid oplyst i Anmærkningerne i Nar, at man har fundet det hensigtsmæssigt at anskaffe lidt dyrere Materialer, idet man nu vil bruge Lærredspapir til Affattelse af de Kort, som man nu maatte ønske udførte. Det er navnlig Sjælland, hvor man endnu i denne Henseende har Mangel, og som uan ønsker at faae Kort over, affattede paa Lærredspapir. Udvalget har derfor troet kortelig at burde berøre, at man, saalænge dette Arbejde staar paa, maa afstaa fra den Bepaarelse, som ifjor var stillet i Udsigt. Under Nr. 33 i Betænkningen vil det ærede Thing finde en Skrivelse fra Indenrigsministeren, foranlediget ved en Forespørgsel fra Udvalget angaaende de Regler, ifølge hvilke Beboerne kunne faae Vættelser i Skatter og Tiender, naar Jorden er bortskyllet eller forringet ved Naturbegivenheder. Der er i denne Skrivelse henvist til en kongelig Resolution af 1842, der opstiller de fra den Tid brugelige Regler i den Henseende. Foran for denne Resolution gik en Del Forhandlinger i Provindialstænderne i Viborg; disse Forhandlinger vare navnlig fremkaldte ved en Del Andragender i den Retning i Anledning af Stormfloden fra Vesterhavet i 1839. En lignende Hovedanledning som den, der bragte Viborg Stænder til at fysisshætte sig med dette Spørgsmaal, foreligger ogsaa nu, idet jo forrige Nar en lignende Ulykke er gaaet ud over, om ikke just de samme Egne, saa dog en Del af vort Fædreland, nemlig Stormfloden den 13de November 1872. De Foranstaltninger, som Staten har truffet med Hensyn til at bidrage til at afhjælpe den Nød og Glendighed, som ved denne Stormflod er opstaaet, skal jeg ikke her berøre; det vil komme frem ved adskillige andre Leiligheder; men Udvalget har troet, at det ikke blot maatte gjøre et godt Indtryk paa samtlige disse Egnes Beboere, men ogsaa i og for sig var retfærdigt, om Staten tog sig af dette Forhold og søgte i alt Fald at hjælpe Beboerne til at blive lettet for Skatter og Tiender for de Jorder, som de for bestandigt have mistet eller for længere Tid have faaet forringede. Naar der i denne Skrivelse er anvist en Vej, hvorledes der kan gaaes frem, nemlig at Matrikelfor-

tene udleveres mod en Betaling af 1 St. pr. Tønde Hartkorn, og at Beregningerne foretages i Ministeriet, men at de øvrige, altsaa de væsentligste Udgifter, nemlig til Landinspektører og til Jordboniteringsmænd, skulde Bedkommende selv afholde, saa kan det under en saadan Foranstaltning meget let hænde, at Bedkommende, selv om han har mistet en Del Jord, kommer til at betale Mere for at blive fri for Skat, end Skatten vilde svare til som Rente. Naar man f. Ex. tænker sig, at der paa 1 Tønde Hartkorn i alle tre Slags Tiender og som Skat til Stat, Kommune og Amtsrepartitionssfond svares en Skat paa 32 Rd., da vilde det svare til 32 St. af et Album, og en Operation, hvorefter man skulde slippe for dette Album Hartkorn, disse 32 St. kapitaliserede efter 4 pCt., vilde jo være 8 Rd. 2 Mk.; men en Mand, der skulde lade foretage en saadan Operation, vilde paa ingen Maade slippe med de 8 Rd. 2 Mk., men vilde komme af med meget Mere, og dog er for mange Smaafolk 750 Kvadratalen, som jo er et Album boniteret Jord til Lægt 24, ikke en saa ganske ubetydelig Størrelse, og med ringere Lægt vilde jo et Album kunne løbe op til adskillige tusinde Kvadratalen. Man vil altsaa som sagt let kunne komme til at betale for den forandrede Skyldsatning mere, end Skatten svarer til som Rente. Nu kan man spørge, om Staten da ikke vil have samme Udgift; dertil mener Udvalget: Nei. Udvalget maa antage, at naar Staten udsender en Landinspektør eller anden særlig Sagkyndig — Staten maa jo have en dertil særlig Sagkyndig i selve Matrikelfkontoret, — som benytter Jordboniteringsmænd for flere forskellige Tilfælde ad Gangen — og denne fører Arbejdet med sig tilbage til Udførelse i Matrikelfkontoret, saa vil en saadan Forretning kunne blive betydeligt billigere, end hvis den skal udføres af Private efter de hidtil gjældende Regler. Under Forhandlingerne i 1840 blev der fra flere Sider gjort Fordring paa, at man skulde følge den samme Vej, som Udvalget her har foreslaaet, og at man, hvis man vilde sætte nogen Grændse, skulde sætte den meget lavt, efter flere Taleres Mening ikke høiere end til 1 Album, medens enkelte Talere sloge paa, at det maatte være noget Mere for en Gaardmand. Imidlertid kom Resolutionen til at lyde som af mig ansøgt, men ved at gennemlæse de Overveielser, som den Gang fandt Sted, har jeg faaet det Indtryk, at den Mand, som gik igennem disse Forhandlinger med Hensyn til dette Forhold, navnlig fra Majoritetens Side, ikke vel kan billiges. Finantsudvalget har i alt Fald ikke deraf ladet sig overbevise om, at man skulde blive staaende ved